

כשחרדי כותב על חרדים

השתלבות בתעסוקה, וההתנדבות לשירות הצבא. בנוסף, הוא גם מכיר לקוראים הנוטים לחשב על החרדים ועל גוש מונוליטי, את הקבוצות שהוא מגדיר כ'חרדים גמישים' ו'חרדים מתחדשים'.

הפרק הרביעי של הספר, הדן בהשפעתן של הפרקטיות החרדיות על זכויות אדם, כנראה ירגיז לא מעט קוראים חרדים. בפרק זה פורש איתן את טענותיו העולות לכדי מסקנה אחת: ההסלה החינוכית החרדית פוגעת באוטונומיה האישית של התלמיד החradi ומילא מהוות פנייה בזכויות אדם. לדידו של איתן יש לכפות על כל מוסדות החינוך חרדים לימודי ליבא, תהיה אשר תהיה עמדת הורי התלמידים בעניין. תכנית פעולה ריאלית לעניין זה הוא אינו מציע: אבל מפת דרכם פרקטית, ככלות הכל, אינה דבר שיש לצפות לו מספר אקדמי. מי שיתגבר על גלגול העניים בעקבות המלצות המדיניות של המחבר, יהיה מספר עשיר בידע ובמקורות על המגזר החradi ויחסיו עם החברה הישראלית בכלל. •

מעין דיז

ספרים אקדמיים על חרדים נוטים לשעשע את הקורא החradi המוציא, אם לא בגלל גישתם האנטרופולוגית לאורח החיים שלו אוើ בשל פער ידע ופרשנות שהוא נהנה למזוא בדברים המלומדים. ספרו של ד"ר אהרן איתן, 'חרדיות ישראלית' לא מעניק הודהניות מעלה חיוך שכאה: המחבר, עמיית מחקר במכון ירושלים למחקרים מדיניים ובפקולטה למשפטים של האוניברסיטה העברית, הוא בעצם בן למשפחה חרדית ובוגר מערכת החינוך החרדית.

ההיכרות הבלתי אמצעית, לצד כליו המחקרים, מאפשרים לאיתן לפרש מסכת מדויקת על התפתחותם ההיסטורית של מונחים כמו 'תיבת נח' ותורה בלבד לכל'. על הדרך, הוא יחדש גם לחרדים רבים פרקים בתולדותיהם של עולם היישוב, עם דגש על אס היישובות וולווין ונסיבות סגירתה.

'חרדיות ישראלית', עם זאת, אינו ספר השקוע בנבכי העבר. הוא משרטט בקפדנות את האופן בו עקרונות חרדים ותיקים מיתרגים לכדי פרקטיקות בשטח, עם דגש על מצב לימודי הליבה במגזה, סוגית

